

जुलाई ४, २०२६ को लागि पाठ १

कोरिन्थमा पावलको सेवकाई

"एक रात प्रभुले
पावललाई दर्शनमा
भन्नभयो, 'नडराऊ,
तर बोल र चुप नबस;
किनभने म तिमी
साथमा छु, र तिमीलाई
हानि गर्न कसैले
तिमीमाथि हात
हाल्नेछैन, किनकि
यस सहरमा मेरा धेरै
मानिसहरू छन्।'"
(प्रेरित १८:९-१०)

रोमीहरूलाई लेखेको पत्रपछि, कोरिन्थीहरूलाई लेखिएका पत्रहरू पावलद्वारा लिखित सबैभन्दा लामा पत्रहरू हुन्।

अहिले सुरक्षित रहेका यी दुई पत्रहरू केही हप्ताको अन्तरालमा मात्र लेखिएका थिए। यी पत्रहरूमा हामीले दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूबीचका मनमुटाउबाट उत्पन्न हुने कठिन परिस्थितिहरू सुल्झाउनका लागि व्यावहारिक सल्लाहहरू पाउँछौं।

तिनीहरूको सन्देशलाई राम्रोसँग बुझ्नका लागि, हामीले सबैभन्दा पहिले ती पत्रहरू कुन सन्दर्भमा लेखिएका थिए भन्ने कुरा जान्नुपर्छ।

पावलको बोलावट

कोरिन्थतर्फको यात्रा

कोरिन्थ सहर

कोरिन्थीहरू

कोरिन्थीहरूलाई लेखिएका पत्रहरू

पावलको बोलावट

“पावल, एक प्रेरित—मानिसहरूबाट वा कुनै मानिसद्वारा पठाइएको होइन, तर येशू ख्रीष्ट र परमेश्वर पिताद्वारा पठाइएको, जसले उहाँलाई मरेकाहरूबाट ब्युँताउनुभयो—”
(गलाती १:१)

येशूद्वारा चुनिएका बाह्र जनाका अतिरिक्त, बाइबलले मतियास (प्रेरित १:२६), बर्णाबास (प्रेरित १४:४), याकूब र पावल (१ कोरिन्थी १५:७-९) जस्ता अन्य प्रेरितहरूको पनि उल्लेख गर्दछ।

पावल कसरी प्रेरित बने?

येशूका छनौटद्वारा (गलाती १:१)

उनी कहिले चुनिएका थिए?

उनकी आमाको गर्भदेखि नै (गलाती १:१५)

उनलाई कहिले बोलाइयो?

दमस्कसको बाटोमा (प्रेरित २२:६-७)

उनी कसका प्रेरित थिए?

अन्यजातिहरूका (गलाती २:९)

आफ्नो बोलावटको क्षणदेखि नै पावलका जीवन येशूमा केन्द्रित थियो। उनी येशूका बारेमा सोचथे, येशूका बारेमा बोल्थे र सबैसँग येशूका सुसमाचार बाँड्थे।

यसै कारणले गर्दा, कोरिन्थ पुगोको पहिलो क्षणदेखि नै येशू नै उनको सन्देशको केन्द्र हुनुहुन्थ्यो (१ कोरिन्थी २:२)।

कोरिन्थतर्फको यात्रा

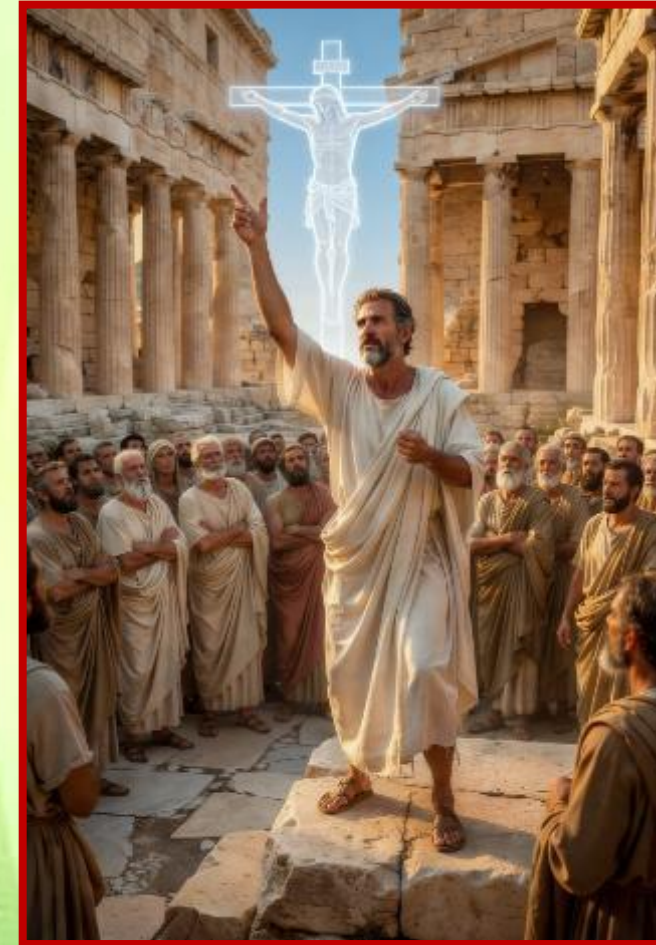
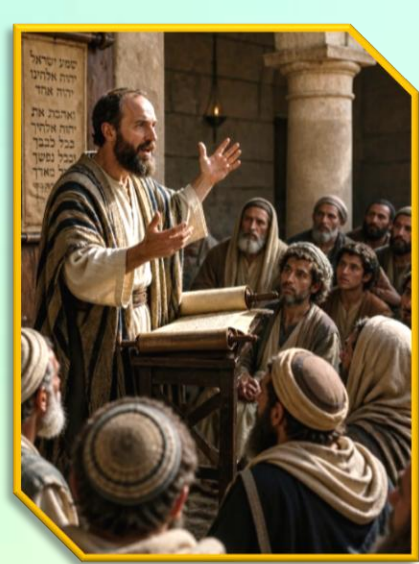
"यसपछि पावलले एथेन्स छोडे र कोरिन्थ गए" (प्रेरित १८:१)

आफ्नो दोस्रो मिसनरी यात्रामा, पावल पवित्र आत्माद्वारा युरोप जान बाध्य भएका थिए (प्रेरित १६:६-१०)। त्यहाँ उनलाई फिलिप्पी (प्रेरित १६:१२, ३८-३९), थिस्सलोनिका (प्रेरित १७:१, ५, ९-१०) र बेरिया (प्रेरित १७:१३-१४) बाट धपाइएको थियो।

एथेन्समा, सभाघरमा यहूदीहरू र बजारमा अन्यजातिहरूलाई प्रचार गरेपछि, उनलाई अरियोपेगासमा प्रचार गर्न बोलाइयो (प्रेरित १७:१६-२१)। एक वाक्पटु भाषणपछि पनि थोरैले मात्र येशूलाई स्वीकार गरे (प्रेरित १७:३४)।

एथेन्स छोडेर पावल कोरिन्थ गए र अकिला र प्रिस्किल्लासँग जोडिए, जससँग मिलेर उनले पाल (तम्बु) बनाउने काम गरे (प्रेरित १८:१-३)।

आफ्नो चलनअनुसार, उनले सुरुमा सभाघरमा यहूदीहरूलाई र त्यसपछि अन्यजातिहरूलाई प्रचार गर्न थाले (प्रेरित १८:४-८)। कोरिन्थमा बस्ने क्रममा, र एथेन्सको "निराशा" पछि, पावलले मानवीय ज्ञानको प्रयोग नगर्ने, तर केवल "क्रूसमा टाँगिनुभएका येशू ख्रीष्ट" को मात्र प्रचार गर्ने निर्णय गरे (१ कोरिन्थी २:२)।

कोरिन्थ सहर

"किनभने वास्तवमा धेरै 'देवताहरू' र धेरै 'प्रभुहरू' छन्" (१ कोरिन्थी ८:५ख)

ईसा पूर्व १४६ मा रोमद्वारा कोरिन्थलाई ध्वस्त पारिएको थियो। पछि, ईसा पूर्व ४६ मा जुलियस सिजरले त्यहाँ अनुभवी सैनिक (भेट्रान्स) र स्वतन्त्र मानिसहरूको एउटा बस्ती पठाए। अन्ततः, ईसा पूर्व ४४ मा यो सहर पूर्ण रूपमा पुनर्जीवित भयो। पावलको भ्रमण गर्दाको समयमा यो एउटा महत्वपूर्ण व्यापारिक केन्द्र बनि सकेको थियो।

कोरिन्थको महत्व यसको अवस्थितिमा थियो, जुन कोरिन्थको जलडमरूमध्ये (Isthmus of Corinth) मा अवस्थित थियो र यसलाई दुई महत्वपूर्ण व्यापारिक बन्दरगाहहरूले आपूर्ति गर्थे: कोरिन्थको खाडीमा रहेको लेचियम (Lechaeum) र सारोनिक खाडीमा रहेको केन्क्रेया (Cenchreae)।

व्यापारिक अवसरहरूले गर्दा पावललाई त्यहाँ पालि बनाउने काम गर्न सहज भयो। तर कोरिन्थको सम्पत्तिका (जसले एथेन्ससँग प्रतिस्पर्धा गर्थ्यो) केही बेफाइदाहरू पनि थिए।

मूर्तिपूजा र यौन अनैतिकताले सहर भरिएको थियो र यसले त्यहाँको संस्कृतिलाई गाँजेको थियो। पावलले कोरिन्थीहरूलाई दिएका धेरैजसो सन्देशहरू मण्डलीभिन्न भिन्निइरहेका यस्ता समस्याहरूलाई निर्मूल पार्ने प्रयासमा केन्द्रित छन्।

कोरिन्थीहरू

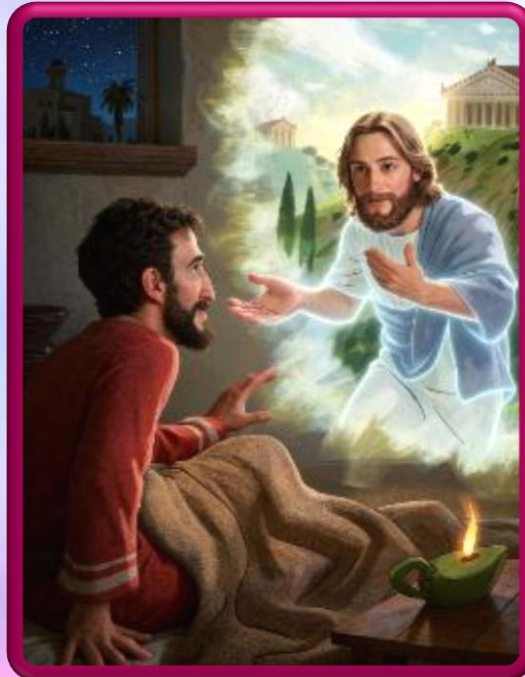
"तब प्रभुले रातको दर्शनमा पावललाई भन्नुभयो, 'नडराऊ, तर बोल, र चुप नबस'" (प्रेरित १८:९)

कोरिन्थका यहूदीहरूले सन्देशलाई अस्वीकार गरे, जसले गर्दा पावल सभाघर छोड्न र सभाघरसँगै जोडिएको एउटा घरमा अन्यजातिहरूसँग भेटघाट सुरु गर्न बाध्य भए (प्रेरित १८:४-७)।

"अन्यजातिहरूका बीचमा उनले देखेको भ्रष्टता, र यहूदीहरूबाट पाएको तिरस्कार र अपमानले उनको आत्मालाई ठूलो पीडा दियो। त्यहाँ भेटिएका मानिसहरूबाट मण्डली खडा गर्ने प्रयासको बुद्धिमत्तामाथि उनले शङ्का गरे।" (एलेन जी. ह्वाइट, द एक्ट्स अफ द एपोस्टल्स, पृ. २५०)।

त्यस घडीमा, येश रातको दर्शनमा प्रकट हुनुभयो र पावललाई कोरिन्थीहरूका बीचमा आफ्नो काम जारी राख्न प्रोत्साहन दिनुभयो, र सन्देश स्वीकार गर्नेहरू धेरै छन् भनी आश्वासन दिनुभयो (प्रेरित १८:९-१०)।

यस दर्शनबाट बलियो भई पावल डेढ वर्षसम्म कोरिन्थमा रहे (प्रेरित १८:११)। अन्ततः, यहूदीहरूले पावललाई अदालतमा खडा गरे (प्रेरित १८:१२-१३)। उनी कोरिन्थबाट बिदा हुँदा त्यहाँ एउटा ठूलो मण्डली स्थापना भइसकेको थियो (प्रेरित १८:१८)।

कोरिन्थीहरूलाई लेखिएका पत्रहरू

"किनकि मेरा भाइहरू हो, क्लोएको परिवारका मानिसहरूद्वारा तिमीहरूको बारेमा मलाई खबर गरिएको छ कि तिमीहरूका बीचमा झगडाहरू छन्" (१ कोरिन्थी १:११)

१ कोरिन्थी १-६

मण्डलीमा रहेका विभिन्न समस्याहरूको बारेमा क्लोएद्वारा जानकारी पाएपछि, पावलले उनीहरूलाई गुटबन्दी, यौन अनैतिकता, कलह र वेश्यावृत्तिको बारेमा सचेत गराउँछन्।

१ कोरिन्थी ७-१६

क्लोएको परिवारले मण्डलीका तर्फबाट विभिन्न प्रश्नहरू समेटिएको एउटा पत्र पनि उनीहरूलाई ल्याएको थियो, जसको जवाफ पावलले विवाह, सम्बन्धविच्छेद, ब्रह्मचर्य, मूर्तिहरूलाई बली चढाइएका खानेकुरा, आराधनाको समयमा गरिने व्यवहार, आत्मिक वरदानहरूको प्रयोग र पुनरुत्थानका विषयमा दिएका छन्।

२ कोरिन्थी

यो सुरक्षित रहेको दोस्रो पत्र हो, यद्यपि पावलले अरु धेरै पत्रहरू पनि लेखेका थिए (शायद यी दुई बाँकी रहेका पत्रहरू भन्दा पहिले र/वा तिनीहरूको बिचको अन्तरालमा)। उनी कोरिन्थीहरूलाई केही समस्याहरू सुल्झाएको तरिकाका लागि प्रशंसा गर्छन्, तर उनीहरूलाई वरपरको संस्कृतिको प्रभावबाट बच्दै सुसमाचारको दृष्टिकोणबाट संसारलाई हेर्न आग्रह गर्छन्।

“ठुला सहरहरूमा परमेश्वरका दूतहरूले मुक्तिको-सुसमाचारको घोषणा गर्ने प्रयास गर्दा सामना गर्नुपर्ने दुष्टता, अन्याय र भ्रष्टता देखेर निराश हुनु हुँदैन। प्रभुले प्रत्येक त्यस्ता कार्यकर्तालाई त्यही सन्देश दिएर उत्साहित पार्नुहुन्छ जुन उहाँले दुष्ट कोरिन्थ सहरमा प्रेरित पावललाई दिनभएको थियो: 'नडराऊ, तर बोल र चप नबस; किनभने म तिम्रो साथमा छु, र तिम्रीलाई हानि गर्न कसैले तिम्रीमाथि हात हाल्नेछैन, किनकि यस सहरमा मेरा धेरै मानिसहरू छन्।' प्रेरित १८:९,१०... [...] हरेक सहर, चाहे त्यो हिंसा र अपराधले भरिएको किन नहोस्, त्यहाँ धेरै मानिसहरू छन् जसले उचित शिक्षा पाएमा येशूका अनुयायी बन्न सक्छन्। यसरी हजारौं मानिसहरूकहाँ उद्धारको सत्य पुऱ्याउन सकिन्छ र उनीहरूलाई ख्रीष्टलाई व्यक्तिगत मुक्तिदाताको रूपमा स्वीकार गर्न डोऱ्याउन सकिन्छ।" एलेन जी. ह्वाइट, *प्रोफेट्स एन्ड किंग्स*, पृ. २७७